

161 Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds. Skipstjóra eða af-
 21. sept. greiðslumanni skips er skylt að láta gjaldkera hafnarinnar í té eftirit af farmskrá.
 Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Séu fleiri en ein vörutegund í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

31. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds, eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjaldið greiðast eins og þar segir.

XI KAFLI Vörugjaldskrá.

32. gr.

1. flokkur. Gjald kr. 0.60 fyrir hver 100 kg:
Fiskur, nýr, slægður eða óslægður, ísvarinn, saltaður óverkaður, fiskbein blaut, stálvírar, keðjur, akkeri, vikursteinn.
2. flokkur. Gjald kr. 1.50 fyrir hver 100 kg:
Sement, salt kol, koks, múrsteinn, kalk, eldfastur leir, tilbúinn áburður, hey, kartöflur, gulrófur, landbúnaðarvélar, aflvélar í skip og vinnustofur, jarðstrengir, beita alls konar, fiskmjöl, beinamjöl, freðsild, skreið, verkaður saltfiskur, hraðfrystur fiskur, gærur, fuel-olíur.
3. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 100 kg:
Kornvara í sekkjum, kjöt, lýsi múrhúðunarefni, mör, tólg, sykur, kálmeti, harðfiskur til manneldis, saumur alls konar, gashylki, steinolía, hráolía, þak- og þilplötur úr asbest.
4. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Benzín, fiskilínur, fisknet og nætur, fiskumbúðir, hessían, trolltvinni, netjagarn, strigapokar, tvistur, ull, ullarballar, hrogn, smuroliur, jurtafeiti, skinn hert, reiðingur, rafgeymar, járn alls konar, járnþípur.
5. flokkur. Gjald kr. 4.50 fyrir hver 100 kg:
Brauðvörur, bækur, pappír alls konar, korkur, kitti, málning og efni í málningu, blý, tin, krossviður, aðrar þilplötur, linoleum, miðstöðvarkatlar, miðstöðvarofnar, smjör, smjörliki, timbur, tjara, þakpappi, önglar, öngultaumar, strengir úr hampi og sísal, lóðabelgir, netakúlur úr gleri eða málm, handkerrur, hestakerrur, hjólbörur, rúðugler.
6. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hver 10 kg:
Eldavélar, þvottapottar (ekki rafmagns), gólf- og veggflisar, hjólbarðar, gúmmiskófatnaður, hlífðarföt úr gúmmi eða lérefti, veggfóður, sápur, þvottaduft, þvottalögur, lím, lökk, zink, kopar, öl og gosdrykkir, ávextir nýir og þurrkaðir, blikkvörur, baðlyf, brýni burstavörur, bökunardropar, eldhúsáhöld, essensar, gips, gerduft, gerefni, gólfklútar, búsáhöld úr leir og gleri, hverfisteinar, handverkfæri, smájárnvörur, svo sem boltar, rær, skrúfur, skrár, lamir o. fl., kaffi, kaffibætir, lyfjavörur, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, sýrur, sódi, skó- og gólfáburður, húsgagnaáburður.
7. flokkur. Gjald kr. 1.50 fyrir hver 10 kg:
Bólsturefni, gólfteppi, eldspýtur, húsgögn jólatré, barnavagnar.

8. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hver 10 kg:

161

21. sept.

Fatnaður alls konar, gler, keramik- og leirvörur til skrauts, grammófónar, hljómplötur, smærri hljóðfæri, ljósmyndavélar, ljósmyndavörur, smávörur úr leðri og plasti, leikföng, rafmagnsvörur, rafmagnsáhöld, skrifstofuáhöld, síma-áhöld, sportvörur, skófatnaður úr öðru en gúmmi, skotfæri, sprengiefni, viðtæki, segulbandstæki, úr klukkur, vefnaðarvörur, mjólkurduft, kakaó, súkku-laði, te.

9. flokkur. Gjald kr. 3.50 fyrir hver 10 kg:

Dúnn, fiður, hárvötn, snyrtivörur, kryddvörur, skartgripir, tóbaksvörur, vínföng.

10. flokkur. Ýmislegt:

Timbur, kr. 0.50 fyrir hvert teningsfet.
Hljóðfæri, kr. 1.00 fyrir hvert tengingsfet.
Húsgögn, kr. 1.00 fyrir hvert teningsfet.
Oliugeymar, kr. 1.00 fyrir hvert tengingsfet.
Kindur og loðdýr kr. 5.00 fyrir hvern grip.
Stórgripir, kr. 10.00 fyrir hvern grip.
Reiðhjól, venjuleg, kr. 5.00 fyrir hvert stykki.
Reiðhjól, vélknúin, kr. 25.00 fyrir hvert stykki.
Dráttarvélar, kr. 100.00 fyrir hvert stykki.
Jeppar og fólkshílar, kr. 125.00 fyrir hvern.
Vörubílar, kr. 150.00 fyrir hvern.
Stórvirkar vinnuvélar, kr. 200.00—500.00 fyrir hverja.
Bátar, opnir, kr. 100.00 fyrir hvern bát.
Herpinótabátar, kr. 200.00 fyrir hvern bát.

Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, svo og vörur, sem ekki eru sérstaklega nafngreindar í gjaldskrá þessari, skal ákveðið af gjaldkera hafnarinnar. Úrskurði hans, ef um ágreining er að ræða, má skjóta til hafnarnefndar, sem þá ákveður vörugjaldið endanlega.

Lægsta vörugjald í öllum flokkum skal vera kr. 2.00.

Gjaldskrá þessi gildir um vörur, sem fluttar eru til eða frá höfninni.

XII. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

33. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar, skal greiða kr. 0.50 fyrir hvern fermetra, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burtu innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring. Sama gjald skal greiða fyrir tæki og áhöld hvers konar, sem einstaklingar eiga og láta eða vilja láta standa á landi hafnarinnar. Gjald fyrir slík tæki, sem og mikið vörumagn, má ákveða með samningi við hafnarnefnd.

34. gr.

Gjald fyrir lóðir, geymsluhús eða tæki, sem leigð eru einstaklingum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða samkvæmt samningi.

XIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

35. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

161

21. sept.

36. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, ljósagjalds, bryggju-og festargjalds.

Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, er skipinu ber að greiða. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipi, unz gjöldin eru að fullu greidd.

Þar sem ekki er í gjaldskrá þessari ákveðnir fastir gjalddagar, skal greiða gjöldin áður en skip fer burtu úr höfninni.

37. gr.

Gjöld fyrir vörur, sem um getur í 32. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum, unz gjöldin eru greidd.

Eigi margir vörur í sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslu vörugjaldsins til hafnargjaldkera.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

38. gr.

Öll gjöld skv. reglugerð þessari skulu renna í hafnarsjóð. Má taka þau lög-taki og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld.

Enn fremur skulu öll skipsgjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í tvö ár fyrir sammingsveðskuldum.

XIV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

39. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöld-um, fer eftir almennum reglum. Ef samningar takast ekki um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en mánuður er liðinn frá því að mats-gerð var lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af hinni upprunalegu matsupphæð, að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

40. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu, eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglu-gerð þessari, má fara úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji trygg-ingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

41. gr.

Enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglu-stjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnargjaldkera, að hann hafi greitt gjöld þau, er honum ber að greiða, samkvæmt reglugerð þessari. Svo og sektir og skaða-bætur, ef um er að ræða.

42. gr.

Hverja þá skipun, sem gefa má skipi skv. reglugerð þessari, skal gefa stýri-manni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 9. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skip-unina og er það jafn gilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

43. gr.

161

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við skv. almennum lögum. Sektir renna í hafnarsjóð Patrekshafnar.

21. sept.

44. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, um breyting á þeim lögum, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Patrekshöfn í Patreksfirði, nr. 191 22. nóv. 1949, með síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. september 1959.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

um holræsi í Sauðárkrókskaupstað.

162

21. sept.

1. gr.

Þar sem bæjarstjórn hefur látið leggja holræsi í götu, veg eða opið svæði er hverjum húseiganda, sem lóð á þar að, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytja á allt skolp frá húsinu út í aðalræsið. Regnvatn af húsi og lóð skal einnig að svo miklu leyti sem unnt er, leitt í holræsið. Ef húseigandi vanrækir að leggja holræsi innan hæfilegs frests, sem bæjarstjórn tiltekur, eða vatns- og skolpveitunefnd fyrir hennar hönd, skal verkið unnið á hans kostnað.

2. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja ræsi, skal hann skýra verkstjóra bæjarins eða þeim, sem bæjarstjórn felur umsjón með lagningu holræsa í bænum frá því og fá samþykki þar til. Lega, halli, stærð og gerð pípnna, brunna, vatnslása og yfir höfuð alls þess, sem skolplögninni innan hús og utan tilheyrir, skal ákveðið í samráði við umsjónarmann. Hann skal og hafa umsjón með verkinu og er húseiganda skylt að hlýða fyrirmælum hans í öllu því, sem að tilhögun og lagningu ræsanna lýtur. Sé um stór hús að ræða eða mikla lögn, má umsjónarmaður bæjarstjórnar krefjast uppdráttar sem sýni glögglega alla tilhögun lagnarinnar. Rísi ágreiningur á milli umsjónarmanns og húseiganda út af holræsalögn, skal bæjarstjórnin skera úr.

3. gr.

Bæjarstjórn getur löggilt menn, sem teljast skulu hæfir að leggja og ganga frá holræsum, bæði utan húss og innan, enda sýni þeir eða sanni fyrir bæjarstjórn, að þeir séu til þess færir. Þeir einir, sem bæjarstjórn löggildir til holræsalagninga, skulu hafa rétt til að leggja og ganga frá skolpræsum, sem standa í sambandi við holræsaakerfi bæjarins.

162

21. sept.

Kostnaður við holræsagerð bæjarins greiðist úr bæjarsjóði. Til þess að standast útgjöld þau, sem stafa af lagningu holræsa, ber hverjum þeim, sem hús á, lóð eða lóðarréttindi við götu, veg eða opið svæði, sem bærinn hefur lagt holræsi í, að greiða árlega til bæjarsjóðs 0.5% af fasteignamatsverði húss og lóðar.

4. gr.

5. gr.

Holræsagjaldið greiðist af húseiganda og er hann einn ábyrgur fyrir greiðslu þess gagnvart bæjarsjóði.

Kröfur, sem bæjarsjóður kann að öðlast samkv. reglugerð þessari, má taka lög- taki á kostnað gjaldenda og eru gjöld þessi tryggð með lögveði í húseigninni í næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Gjalddagi holræsagjaldsins er 1. júlí ár hvert, í fyrsta sinn 1. júlí 1959.

6. gr.

Ákvæði þessarar reglugerðar ná til allra holræsa, sem bærinn hefur látið gera, enda annast hann viðhald og endurnýjun þeirra.

Húseigendum er og skylt að annast viðhald og endurnýjun ræsa frá húsum sínum að aðalræsi.

7. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið með sem opinber mál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um holræsi fyrir Sauðárkrókshrepp nr. 194 7. okt. 1943.

Félagsmálaráðuneytið, 21. september 1959.

Friðjón Skarphéðinsson.

Hallgrímur Dalberg.

163

21. sept.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Sauðárkrókskaupstaðar.

1. gr.

Bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og getur fullnægt og einnig til hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn lætur leggja vatnsæðar svo víða um kaupstaðinn, sem henta þykir svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði eða götu, er lóðir þeirra liggja að. Frá aðalæðum skulu húseigendur leggja vatnsæðar á sinn kostnað.

3. gr.

163

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveitu Sauðárkróks, skal sækja um leyfi bæjarstjórnar þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota. 21. sept.

4. gr.

Umsjónarmaður vatnsveitunnar hefur eftirlit með öllu, sem að vatnsveitunni lýtur og er öllum neytendum skylt að fara eftir fyrirmælum hans um efni, lagningu og viðhald vatnsæða sinna og annast viðgerðir og endurbætur tafarlaust, ef hann telur þess þörf.

5. gr.

Heimilt er umsjónarmanni vatnsveitunnar að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, nota það svo óþrifum valdi eða vanrækja að annast nauðsynlegt viðhald á pípum sínum og tækjum, sem við þær eru tengdar. Bannað er að tengja vélar við vatnsveituna, nema með sérstöku leyfi bæjarstjórnar.

6. gr.

Vatnsveitunefnd og umsjónarmanni er heimilt að fara um hús manna þar sem vatnsæðar liggja til þess að athuga þær og tæki þau, sem við þær eru tengdar.

7. gr.

Bæjarstjórn getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið þegar þarf vegna hreinsunar á vatnsgeymum, tengingu eða viðgerðar á vatnsæðum veitunnar. Slíkar lokanir skal tilkynna fyrirfram, ef nokkur tók eru á. Fullan vatnsskatt ber að greiða þó að slík lokun fari fram.

8. gr.

Af öllum húseignum í lögsagnarumdæmi Sauðárkróks, sem virt eru til fasteignamats og vatni er veitt í eða næst til vatnsæða skal greiða vatnsskatt árlega. Skatturinn skal lagður á eftir lögskipaðri fasteignamatsvirðingu húsanna og telst húshluti sem virtur er sér til fasteignamats í þessu sambandi heilt hús.

9. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Sauðárkróks, sem svo er ástatt, sem í 8. grein segir, skal greiða vatnsskatt 0.8% fasteignamatsverðs árlega, þó þannig, að lægsta gjald af einbýlishúsi sé kr. 100.00 og af íbúðarhúsi með tveimur eða fleiri íbúðum skal lægsta gjald vera kr. 70.00 af íbúð. Ef um er að ræða hús, sem að dómi bæjarstjórnar nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin og útheimtir mikið vatn, skal greiða vatnsskatt 1.6% af fasteignamatsverði. Bæjarstjórn er heimilt að vika frá lágmarksgjaldi, ef um sérstakar ástæður er að ræða.

10. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða vatnsskatt sem hér segir:

1. Af hverri tunnu saltaðrar síldar	kr.	0.75
2. — — smál. innvegins fiskjar	—	1.00
3. Fyrir hverja frysta síldartunnu	—	0.75
4. — hvern kjötskrokk	—	0.40
5. — vatn í steypu af hverri sementstunnu	—	0.50
6. — hverja bifreið, sem skrásett er á Sauðárkróki	—	40.00 árlega.
7. — krana utanhúss og í peningshúsum	—	25.00 —

163

21. sept.

Fyrir vatn til mjólkurbúða og verksmiðja heimilast bæjarstjórn að krefjast greiðslu samkv. vatnsmælum og skal þá greiða allt að kr. 0.90 fyrir hverja smálest upp að 1000 smálestum og allt að kr. 0.50 fyrir hverja smálest sem umfram er.

12. gr.

Fyrir önnur vatnsnot en þau er hér hafa verið nefnd skal greiða samkv. samkomulagi við bæjarstjórn.

13. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi, útgerðarmaður eða útflytjandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts af síld og öðrum fiski. Eigandi framleiðslustöðvar ber ábyrgð á að vatnsskattur af vatnsskattsskyldri framleiðslu eða verkun á stöð hans sé greiddur á gjalddaga.

14. gr.

Fyrir vatn til skipa greiðist kr. 10.00 fyrir hverja smálest, en minnst gjald skal þó vera kr. 30.00 fyrir fiskiskip og kr. 50.00 fyrir önnur skip. Bæjarstjórn er heimilt að ákveða að hafnarbryggja Sauðárkróks greiði vatnsveitunni ákveðna upphæð á ári í vatnsskatt eftir ákvörðun bæjarstjórnar, enda hafi bryggjan tekjur af vatns-sölu þeirri er fram fer á bryggjunni, að undanskildum framleiðslugjöldum af sjávar-afurðum, sem um ræðir í 10. gr. þessarar reglugerðar.

15. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn má ekki að viðlögðum sektum fara af höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur.

16. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskatt má taka lögtaki í hinu skattskylda húsi eða atvinnufyrirtæki, án tillits til eigendaskipta. Skatturinn nýtur lögveðsréttar í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangs-veði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

17. gr.

Heimilt er bæjarstjórn fyrir eitt ár í senn að hækka eða lækka vatnsskattinn um allt að 50%.

18. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir vatnsveitu Sauðárkróks, nr. 145 24. júní 1945.

Félagsmálaráðuneytið, 21. september 1959.

Friðjón Skarphéðinsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

164

22. sept.

um Innkaupastofnun ríkisins.

1. gr.

Hlutverk Innkaupastofnunar ríkisins er að annast innkaup og útvegum á vörum, sem ríkisstofnanir þarfnast og nauðsynlegar eru vegna sérstakra framkvæmda ríkisins eða rekstrar, sem ríkisstofnanir hafa með höndum.

2. gr.

Forstjóri stofnunarinnar má ekki hafa á hendi önnur störf, er snerta verzlun og viðskipti, og ekki má hann vera í stjórn verzlunarfyrirtækja.

3. gr.

Innkaupastofnunin selur eða útvegar ríkisstofnunum allar vörur við kostnaðarverði, að viðbættum ómakslaunum, er skulu yfirleitt miðuð við það, að þau greiði kostnaðinn við rekstur stofnunarinnar.

4. gr.

Innkaupastofnunin annast innkaup fyrir allar stofnanir, sem reknar eru fyrir reikning ríkissjóðs að öllu eða einhverju leyti, eða hafa með höndum sérstakar framkvæmdir, sem kostaðar eru eða styrktar verulega af ríkissjóði. Ber stofnunum þessum að láta Innkaupastofnunina annast innkaup sín. Ráðherra getur þó heimilað undanþágur, enda liggi fyrir umsögn forstjóra Innkaupastofnunarinnar.

Ákvæði þessi taka þó ekki til innkaupa, sem einkasölum ríkisins eru falin samkvæmt lögum.

5. gr.

Innkaupastofnunin skal viðhafa þá meginreglu að kaupa eigi inn aðrar vörur en þær, sem fyrirfram er vitað, að ríkisstofnanir þarfnast, eða þær hafa pantað hjá Innkaupastofnuninni.

Öll meiri háttar vörukaup, að mati forstjóra, sem gerð eru á vegum stofnunarinnar, skulu gerð á þann hátt, að auglýst sé opinberlega eða óskað skriflega eftir tilboðum með hæfilegum fyrirvara. Skal jafnan tekið því boði, sem hagkvæmast getur talizt, miðað við verð, vörugæði, afgreiðslu og aðra skilmála, ef ekki hindra gjalddeyris- eða innflutningsráðstafanir.

Þeir, sem tilboð senda, skulu hafa rétt til að vera viðstaddir, þegar tilboðin eru opnuð. Forstjóri Innkaupastofnunarinnar ásamt forstjóra þeirrar stofnunar, er í hlut á, skera úr um hvaða tilboð séu hagkvæmust. Ef til ágreinings kemur, sker ráðherra úr.

6. gr.

Ráðherra ákveður, hversu mikið lánsfé Innkaupastofnuninni sé heimilt að hafa til umráða á hverjum tíma, og má hún ekki stofna til skulda umfram hina ákveðnu fjárhæð, nema með skriflegu leyfi ráðherra.

Innkaupastofnunin getur krafist kaupendur um fyrirframgreiðslu á pöntuðum vörum samkvæmt þeim skilmálum, sem hún þarf sjálf að hlíta.

7. gr.

Innkaupastofnunin skal senda viðskiptamálaráðuneytinu og fjármálaráðuneytinu fyrir 10. hvers mánaðar reikningsyfirlit fyrir mánuðinn næst á undan.